

Пам'яті Ежена Потье

Проходимо рік за роком,
Проходимо день за днем, —
Мислителі і пророки,
Безсмертні творці поем.

Все мертве береться тліном,
Живе — набуває плоть.
У землю ідуть покоління,
А мислі їх не збороть.

Зникають цидулки куці,
Зникають стотомні томи.
Живе тільки дух революції,
І в нім оживаємо ми —

Мислителі і поети,
Пророки в тернових вінках.
Брехня потрапляє в Лету,
А правда — живе в віках.

Нуртує, мов жито яре,
І зорями сходять в імлі
Мислителі-кочегари,
Художники й ковалі.

Шле ворог своїх дозорців,
Накивує пальцем: — Дивись! —
До сонця! До сонця! До сонця! —
Єдиний у нас девіз.

Рятуйтеся, фармазони!
Лакузи, готуйте звіт!
Озоном, озоном, озоном
Хай набухає світ.

1975

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.